Neljapäev, 18. juuni 2020

P9_TA(2020)0153

Euroopa tulevikku käsitlev konverents

Euroopa Parlamendi 18. juuni 2020. aasta resolutsioon, mis käsitleb Euroopa Parlamendi seisukohta Euroopa tulevikku käsitleva konverentsi suhtes (2020/2657(RSP))

(2021/C 362/02)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse oma 16. veebruari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu toimimise parandamise kohta Lissaboni lepingu võimalusi kasutades ([1]), 16. veebruari 2017. aasta resolutsiooni võimalike muutuste ja kohanduste kohta Euroopa Liidu praeguses institutsioonilises ülesehituses ([2]), 16. veebruari 2017. aasta resolutsiooni euroala eelarvesuutlikkuse kohta ([3]) ja 13. veebruari 2019. aasta resolutsiooni Euroopa tulevikku käsitleva arutelu seisu kohta ([4]),

— võttes arvesse oma 19. jaanuari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa sotsiaalõiguste samba kohta ([5]),

— võttes arvesse komisjoni toonase presidendikandidaadi Ursula von der Leyeni 16. juuli 2019. aasta ettepanekut järgmisele Euroopa Komisjonile (2019–2024) esitatud poliitiliste suuniste raames Euroopa tulevikku käsitleva konverentsi (edaspidi „konverents“) korraldamise kohta,

— võttes arvesse komisjoni 22. jaanuari 2020. aasta teatist „Euroopa tuleviku teemalise konverentsi kujundamine“ (COM(2020)0027),

— võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 12. detsembri 2019. aasta järeldusi üldise lähenemisviisi kohta Euroopa tulevikku käsitlevale konverentsile,

— võttes arvesse oma 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni, mis käsitleb Euroopa Parlamendi seisukohta Euroopa tuleviku konverentsi kohta ([6]),

— võttes arvesse Regioonide Komitee 12. veebruari 2020. aasta resolutsiooni Euroopa tuleviku käsitleva konverentsi teemal,

— võttes arvesse oma 17. aprilli 2020. aasta resolutsiooni ELi kooskõlastatud meetmete kohta võitluses COVID-19 pandeemia ja selle tagajärgede vastu ([7]),

— võttes arvesse oma 15. mai 2020. aasta resolutsiooni järgmise mitmeaastase finantsraamistiku, omavahendite ja majanduse taastamise kava kohta ([8]),

— võttes arvesse esimeeste konverentsi avaldust Schumani deklaratsiooni 70. aastapäeva kohta,

— võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõiget 2,

A. arvestades vajadust tegeleda Euroopa ees seisvate sise- ja välisprobleemidega, samuti uute ühiskondlike ja riikidevaheliste probleemidega, mida ei suudetud Lissaboni lepingu vastuvõtmise ajal veel täielikult ette näha; arvestades, et liitu tabanud tõsiste kriiside hulk näitab, et institutsioonilist ja poliitilist reformi on vaja mitmes valitsemisvaldkonnas;

([1]) ELT C 252, 18.7.2018, lk 215.
([2]) ELT C 252, 18.7.2018, lk 201.
([3]) ELT C 252, 18.7.2018, lk 235.
([4]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0098.
([5]) ELT C 242, 10.7.2018, lk 24.
([6]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0010.
([7]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0054.
([8]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0124.

B. arvestades, et praegune COVID-19 kriis on valusalt näidanud, et EL on endiselt lõpule viimata projekt ning et konverents peab paremini käsitlema võimetust tagada solidaarsus ja koordineerimine ning analüüsima majanduslikke, tervishoiualaseid ja sotsiaalseid vapustusi ning pidevaid rünnakuid põhiõiguste ja õigusriigi vastu; arvestades, et praegune kriis näitab seetõttu veelgi selgemalt, et Euroopa Liit peab töötama selle nimel, et olla edaspidi tõhusam, demokraatlikum ja kodanikele lähemal;

C. arvestades, et parlament, komisjon ja nõukogu on kõik märkinud, et Euroopa tulevikku käsitlev konverents tuleks korraldada ning et konverentsi protsess peaks andma võimaluse ELi kodanike tihedaks kaasamiseks alt üles suunatud tegevusse, kus neid kuulda võetakse ja kus ka nemad on osalised aruteludes Euroopa tuleviku üle;

D. arvestades, et konverents peaks võimaldama avatud arutelufoorumit mitmesuguste osalejate vahel ilma eelnevalt kindlaksmääratud tulemuseta; arvestades, et kolme institutsiooni ühine kokkulepe peaks seetõttu puudutama üksnes konverentsi formaati ja korraldust;

1. on veendunud, et kümme aastat pärast Lissaboni lepingu jõustumist, 70 aastat pärast Schumani deklaratsiooni ja COVID-19 pandeemia kontekstis on aeg küps liidu ümberhindamiseks; on arvamusel, et COVID-19 kriisi tõttu on vajadus konverentsi korraldada veelgi pakilisem;

2. on arvamusel, et COVID-19 kriis on veelgi selgemalt välja toonud vajaduse Euroopa Liitu reformida ning näidanud samas, kui väga on vaja tulemuslikku ja tõhusat liitu; on seetõttu arvamusel, et konverentsi protsessis tuleks arvesse võtta ELi olemasolevaid majanduse taastamise vahendeid ja juba kujunenud solidaarsust, tagades samal ajal ökoloogilise kestlikkuse, majandusarengu, sotsiaalse arengu, julgeoleku ja demokraatia;

3. kinnitab taas oma 15. jaanuari 2020. aasta resolutsioonis esitatud seisukohta igas selle aspektis ning kordab oma üleskutset nõukogule ja komisjonile alustada läbirääkimisi, et jõuda Euroopa tulevikku käsitleva konverentsi loomise suhtes ühisele kokkuleppele enne suvepuhkust;

4. peab kahetsusväärseks, et nõukogu ei ole konverentsi kohta veel seisukohta vastu võtnud, ning nõuab seetõttu tungivalt, et nõukogu ületaks oma erimeelsused ja esitaks viivitamata seisukoha konverentsi formaadi ja korralduse kohta;

5. väljendab heameelt selle üle, et komisjon on võtnud vastu seisukoha konverentsi kohta ja on valmis kiiresti edasi liikuma;

6. nõuab tungivalt, et nõukogu lisaks oma volitustesse kohustuse võtta sisukaid järelmeetmeid ja kaasata kodanikke sisuliselt ja otseselt ning hoiaks konverentsi ulatuse avatuna kõigile võimalikele tulemustele, sealhulgas seadusandlikud ettepanekud, millega algatatakse aluslepingute muutmine või tehakse muid muudatusi;

7. rõhutab, et hoolimata pandeemiast peab konverentsi prioriteediks jääma kodanike, kodanikuühiskonna organisatsioonide, sotsiaalpartnerite ja valitud esindajate otsene kaasamine; ootab seetõttu konverentsi algust, et luua koos kõigi ELi kodanikega demokraatlikum, tõhusam ja vastupidavam liit;

8. tunnistab, et konverentsi algus tuli pandeemia tõttu edasi lükata; märgib siiski, et pandeemia on toonud esile liidu mõningad nõrgad küljed; on seetõttu kindlalt sihiks võtnud, et konverentsi tuleb alustada niipea kui võimalik 2020. aasta sügisel;

9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.